

Moha Chabboura: «Soc el mateix Moha que no jugava a Olot»

A més de 1.200 quilòmetres de casa, el davanter de l'Armentera es reivindica al Coruxo amb dos gols en dos partits, l'últim al Deportivo

Dolgut per la seva inesperada sortida de l'Olot, s'ha reinventat al Coruxo, on acumula dos gols en els seus primers dos partits · Té ganes d'aprofitar la seva primera aventura fora de Catalunya i ha començat a fer-ho amb molt bon peu.

Vigo és la tercera ciutat de tot Europa on més plou. Hi fa més fred que no pas calor. I humitat. Allà ha anat a parar Moha Chabboura, acostumat al vent de l'Empordà, però també a un clima més benèvol. «No se m'hi ha perdut res a Galícia amb el temps que hi fa. Però una oportunitat és una oportunitat», reflexiona el de l'Armentera. El seu 26è aniversari arribava amb un regal enverinat. L'Olot li obria la porta de sortida i no li quedava més remei que fer les maletes quan el mercat estava a punt de tancar. L'arribada de nous fitxatges obligava el club a cancel·lar alguna fitxa en vigor i la seva va ser l'escollida. «No ho vaig entendre i no hi estic gens d'acord. Quan m'ho van proposar, vaig ser clar i directe. Vaig dir-los que estava fent bé les coses i que volia girar la situació, que en qualsevol moment podia canviar». No hi va haver manera. Es quedava sense equip i necessitava trobar-ne un. Va ser llavors quan va aparèixer el Coruxo. A 1.260 quilòmetres de casa. A l'altra punta, per dir-ho clar. No havia sortit mai de Catalunya però Moha va tenir-ho clar. «Per sort vaig poder escollir, perquè tenia dues o tres opcions. El Coruxo no era qui més em pagava, però parlant amb el seu entrenador vaig veure clar què és el que necessitava i que jugaria». Així ha sigut. Gairebé sense temps per adaptar-se, debutava a Compostel·la marcant un gol i set dies després també sucava contra el Deportivo, amb una victòria de prestigi inclosa. Arribar i moldre i ell, ben content.

«M'he adaptat molt bé. El meu caràcter m'ha ajudat. La meva situació ha canviat, perquè a Olot coneixia tothom i aquí gairebé ningú. Ni ningú em coneixia a mi. Però m'han rebut amb els braços oberts». Sense tenir cap espina clavada ni guardar rancor al club de la Garrotxa, sí que confessa que encara li cou la seva sortida. «No ho vaig entendre. M'ha fet una mica de mal. Crec que podria haver fet molt més. Em fa ràbia perquè el primer dia d'en Gabri vaig donar-ho tot a l'entrenament, estava motivat». Cap mala paraula, això sí, per a l'Olot. «Els desitjo el millor perquè allà hi ha un vestidor increïble». Ara, canvi de xip. Centrat en el present i en el futur a curt termini. «Sent sincer, soc el mateix futbolista que hi havia a l'Olot i que no jugava. Amb idèntica il·lusió. L'únic és que he començat amb bon peu. Tant de bo pogués anar a un equip que estigués per pujar, però a dia d'avui no tinc el bagatge de minuts, ni la importància, ni els gols que he acumulat a Tercera Divisió, per exemple. Anar al Balears o al Nàstic, per dir dos equips capdavanters, ara és complicat. He de començar per aquí, per un Coruxo que es juga la permanència. Demostrar el meu potencial».

El revés, tot i que mai és benvingut, també ha tingut la seva part positiva. Per fi ha deixat Catalunya, cosa que

mai havia fet. «Tenia ganes de sortir i obrir-me a d'altres mercats. M'he trobat un ambient molt més diferent, aquí hi ha una mica més d'humanitat i paciència i no tanta pressió. Allà on he jugat necessites fer-ho molt i molt bé per jugar. I així és difícil tenir continuïtat i progressar. És com aquella empresa que demana treballadors amb experiència sense obrir-te mai la porta, sense deixar-te provar». A Coruxo hi confien. «Mai he fet 20 gols, m'han volgut per com jo soc». De moment la cosa rutlla. «Mai hauria dit que seria titular contra el Deportivo. Estic feliç. Ara toca seguir així».

Font del document:

https://www.diaridegirona.cat/esports/2021/02/10/mateix-moha-que-no-jugava/1088290.html?utm_source=rss